

Zbierka zákonov

Republiky československej

Čiastka 31

Vydaná 19. decembra 1956

Cena 70 halierov

OBSAH:

(58 a 59) 58. Zákon o náhrade škody za pracovné úrazy a o náhrade nákladov liečebnej starostlivosti a dávok nemocenského poistenia a dôchodkového zabezpečenia. — 59. Zákon, ktorým sa mení a doplňuje zákon o dôchodkovej dani družstiev a iných organizácií.

58**Zákon**

z 30. novembra 1956

o náhrade škody za pracovné úrazy a o náhrade nákladov liečebnej starostlivosti a dávok nemocenského poistenia a dôchodkového zabezpečenia

Národné zhromaždenie Československej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

ČASŤ I

Náhrada škody za pracovné úrazy

§ 1

Ak bola zamestnancovi spôsobená škoda na zdraví alebo smrť úrazom, ktorý sa prihodil v priamej súvislosti s výkonom jeho zamestnania, alebo nemocou z povolania, zodpovedajú za túto škodu tie podniky, ústavy, družstvá alebo ostatné socialistické organizácie alebo tie iné podniky a osoby, v prevádzke ktorých (závode) k nej došlo (ďalej len „prevádzateľ“).

§ 2

(¹) Prevádzateľ sa oslobodí od zodpovednosti len vtedy, ak dokáže

a) pri škode spôsobenej úrazom, že škoda bola spôsobená výhradne

1. neodvratiteľnou udalosťou, ktorá nemala pôvod v prevádzke, alebo
2. porušením predpisov o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci zo strany poškodeného zamestnanca, hoci s nimi bol riadne oboznámený, alebo tým, že tento zamestnanec zanedbal dôležitú povinnosť svojho povolania, alebo
3. neodvratiteľným konaním osoby tretej;

b) pri škode spôsobenej nemocou z povolania, že z jeho strany i zo strany osôb, ktoré použil v prevádzke, sa dodržali povinnosti plynúce z predpisov o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci.

(²) Neodvratiteľnosť udalosti alebo konania osoby tretej záleží v tom, že udalosť alebo konanie nemohli sa zamedziť starostlivosťou potrebnou podľa pomerov.

(³) Za tretiu osobu sa nepovažuje osoba použitá v prevádzke.

§ 3

Ak škoda bola spôsobená tiež zavinením poškodeného, znáša poškodený škodu pomerne, len ak porušil predpisy o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne oboznámený, alebo ak zanedbal dôležitú povinnosť svojho povolania.

§ 4

Zodpovednosť podľa ustanovení tejto časti zákona nemôže sa vylúčiť ani obmedziť.

§ 5

Výška náhrady škody sa znižuje o to, čo sa poškodenému dostane z dôvodu úrazu alebo nemoci z povolania podľa predpisov o preventívnej a liečebnej starostlivosti alebo podľa predpisov o nemocenskom poistení zamestnancov a o dôchodkovom zabezpečení (zaopatrení).

§ 6

V záujme trvalého zabezpečenia poškodeného možno ako náhradu v budúcnosti uchádzajúceho zárobku poskytovať len peňažný dôchodok; dojednania, ktoré sú s tým v rozpore, sú neplatné.

§ 7

Nárok na náhradu škody sa premlčí v šiestich mesiacoch odo dňa, keď sa poškodený dozvie, aká je škoda a kto za ňu zodpovedá, najneskôršie však v troch rokoch odo dňa, keď bola škoda spôsobená.

§ 8

Ak sa podstane zmenia pomery, ktoré boli rozhodujúce pre určenie dôchodku, možno sa domáhať, aby sa dôchodok znížil alebo zvýšil, alebo aby jeho ďalšie vyplácanie sa zastavilo alebo aby vyplácanie zastaveného dôchodku sa obnovilo,

§ 9

(¹) Kompetentný orgán odborovej organizácie prejednáva všetky prípady úrazov a nemocí z povolania (§ 1), a to najmä pokiaľ ide o prí-

činy a okolnosti, za ktorých k úrazu alebo nemoci z povolania došlo. Tento orgán je tiež oprávnený dávať prevádzateľovi v súlade s predpismi o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci záväzné pokyny na odstránenie príčin, ktoré spôsobili úraz alebo nemoc z povolania.

(²) Ten istý orgán prejedná tiež s poškodeným a s prevádzateľom nárok na náhradu škody, ktorý poškodený uplatňuje voči prevádzateľovi. Bez tohto prejednania nemôže poškodený uplatniť nárok žalobou na súde. Doba, po ktorú toto prejednanie trvalo, sa nepočíta do doby premlčacej (§ 7).

(³) Podrobnosti upraví Ústredná rada odborov; pritom tiež určí, ktoré orgány odborovej organizácie plnia úlohy podľa predchádzajúcich odsekov.

§ 10

Žalobu podľa tejto časti zákona môže poškodený podať tiež na súde, v obvode ktorého bola škoda spôsobená.

§ 11

Ustanoveniami tejto časti zákona sa nevyklučuje zodpovednosť podľa občianskeho zákonníka. I v takom prípade však platia ustanovenia § 6 a §§ 8 až 10 a prevádzateľ zodpovedný podľa tejto časti zákona zodpovedá vždy za zavinenie osoby v prevádzke použitej.

ČASŤ II

Náhrada nákladov liečebnej starostlivosti a dávok nemocenského poistenia a dôchodkového zabezpečenia

§ 12

(¹) Ak zo strany prevádzateľa nedodrжали sa povinností plynúce z predpisov o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a niekomu tak bola spôsobená škoda na zdraví alebo smrť, je prevádzateľ povinný nahradiť štátu náklady liečebnej starostlivosti, ako i dávky nemocenského poistenia a dôchodkového zabezpečenia (zaopatrenia) poskytnuté z tohto dôvodu.

(²) Ak škoda na zdraví alebo smrť boli spôsobené chybou stroja alebo iného prevádzkového zariadenia, postihuje povinnosť určená v odseku 1 tiež podnik, ktorý dodal chybný stroj alebo iné prevádzkové zariadenie alebo ho chybné opravil.

§ 13

Ak nejde o prípad uvedený v § 12 a ak je daný dôvod na náhradu škody poškodenému z tej istej udalosti, z ktorej vznikli náklady liečebnej starostlivosti, alebo boli poskytnuté dávky nemocenského poistenia alebo dôchodkového zabezpečenia (zaopatrenia), je ten, kto za škodu zodpovedá, povinný nahradiť štátu tieto náklady a dávky v rozsahu zodpovedajúcom miere jeho zodpovedosti voči poškodenému.

§ 14

Náhrada dávok dôchodkového zabezpečenia (zaopatrenia) podľa §§ 12 a 13 musí sa zaplatiť v kapitálovej hodnote, vypočítanej podľa poistne matematických zásad, ak to žiada Štátny úrad sociálneho zabezpečenia.

§ 15

(¹) Nároky na náhradu nákladov a dávok podľa §§ 12 a 13 sa premlčujú v troch rokoch; premlčacia doba sa začína,

- a) ak ide o náklady liečebnej starostlivosti, odo dňa skončenia liečenia,
- b) ak ide o dávky nemocenského poistenia, odo dňa poslednej výplaty týchto dávok, a
- c) ak ide o dávky dôchodkového zabezpečenia (zaopatrenia), odo dňa, keď orgán sociálneho zabezpečenia poskytol dávku po prvý.

(²) Pri spoločnom uplatnení nárokov na náhradu nákladov a dávok podľa §§ 12 a 13 z tej istej udalosti nepovažuje sa žiadny z uplatnených nárokov za premlčaný, pokiaľ plynie premlčacia doba aspoň pre jeden z nich.

(³) Ustanovenie § 34 vládneho nariadenia č. 33/1955 Zb. o hospodárskych zmluvách, sa nevzťahuje na nároky na náhradu nákladov a dávok podľa §§ 12 a 13.

§ 16

Spory o náhradu nákladov a dávok podľa §§ 12 a 13 rozhodujú súdy.

§ 17

(¹) Ministerstvo zdravotníctva, Štátny úrad sociálneho zabezpečenia a Ústredná rada odborov môžu po dohode s Ministerstvom financií spoločnou vyhláškou v úradnom liste určiť, ktoré orgány uplatňujú nároky na náhradu nákladov a dávok podľa §§ 12 a 13.

(²) Ak uplatňuje nárok na náhradu dávok nemocenského poistenia podľa §§ 12 a 13 ústredný výbor príslušného odborového svazu, vystupuje pred súdom vo vlastnom mene.

(³) Od vymáhania náhrad nákladov a dávok podľa §§ 12 a 13 možno po dohode s Ministerstvom financií čiastočne alebo celkom upustiť, ak je to odôvodnené mimoriadnymi okolnosťami prípadu.

ČASŤ III

Spoločné a záverečné ustanovenia

§ 18

Pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, platia o náhrade škôd, na ktoré sa vzťahuje, ako i o náhrade nákladov a dávok podľa §§ 12 a 13 ustanovenia občianskeho zákonníka.

§ 19

Za zamestnancov sa na účely tohto zákona považujú osoby, ktoré sú zúčastnené dôchodkového zabezpečenia (poistenia) podľa zákona č. 55/1956 Zb. o sociálnom zabezpečení alebo predpisov vydaných podľa neho, ako aj príslušníci ozbrojených síl, ktorí sú zúčastnení dôchodkového zaopatrenia podľa osobitných predpisov.

§ 20

Nemocami z povolania sa rozumejú nemoci uvedené v prílohe k zákonu č. 55/1956 Zb. o sociálnom zabezpečení, ak vznikli za podmienok tam uvedených.

§ 21

(¹) Zrušujú sa ustanovenia doterajších predpisov, ktoré sú v rozpore s týmto zákonom, najmä sa zrušujú:

- a) §§ 110 až 112 zákona č. 99/1948 Zb. o národnom poistení, v znení predpisov ho meniacich a doplňujúcich,
- b) §§ 35 a 36 a § 37 ods 1 a 2 opatrenia Ústrednej rady odborov z 18. decembra 1953 o organizácii a vykonávaní nemocenského poistenia zamestnancov, uverejneného vyhláškou predsedu vlády č. 100/1953 Zb., v znení vyhlášky č. 65/1955 Zb.

(²) Ďalej sa zrušuje § 8 ods. 2 zákona č. 63/1951 Zb. o zodpovednosti za škody spôsobené dopravnými prostriedkami.

(³) Minister národnej obrany môže urobiť vhodné opatrenia na odstránenie tvrdostí, ku ktorým došlo za platnosti § 8 ods. 2 zákona č. 63/1951 Zb.

§ 22

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1957; vykonajú ho všetci členovia vlády.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dolanský v. r.

Kopecký v. r.

Inž. Jankovcová v. r.

Poláček v. r.

Barák v. r.

Inž. Šimůnek v. r.

Dr. Kyselý v. r.

Plojhar v. r.

Dr. Šlechta v. r.

Bakuľa v. r.

David v. r.

Đuriš v. r.

Krajčír v. r.

Krosnář v. r.

Machačová v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Tesla v. r.

Uher v. r.

Beran v. r.

Jonáš v. r.

Reitmajer v. r.

Dr. Škoda v. r.

Bukal v. r.

Dvořák v. r.

Dr. Kahuda v. r.

Generálplukovník Lomský v. r.

Dr. Neuman v. r.

Ouzký v. r.

Pospíšil v. r.

Inž. Půčik v. r.

Dr. Vlasák v. r.

Zatloukal v. r.

59

Zákon

z 30. novembra 1956,

ktorým sa mení a doplňuje zákon o dôchodkovej dani družstiev a iných organizácií

Národné zhromaždenie Československej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

Čl. 1

Zákon č. 75/1952 Zb. o dôchodkovej dani družstiev a iných organizácií, sa mení a doplňuje takto:

1. § 1 ods. 1 písm. a) znie:

„družstvá a ich organizácie s výnimkou jednotných roľníckych družstiev;“

2. § 2 znie:

„§ 2

Z čoho sa platí daň

Družstvá, ich organizácie a osoby uvedené v § 1 ods. 1 písm. c) platia daň zo zisku z celej svojej činnosti a z hospodárenia celým svojím majetkom, podniky dobrovoľných a iných organizácií platia daň zo zisku z hospodárskej činnosti.“

3. § 5 znie:

„§ 5

Sadzba dane

(1) Daň je

1. u výrobných družstiev:

pri rentabilite

do 3 %	25 % z dani podrobeného zisku,
nad 3 % do 5 %	25 % z časti dani podrobeného zisku, ktorá sa rovná 3 % úplných vlastných nákladov, a 50 % zo zvyšku zisku,
nad 5 % do 8 %	35 % z časti dani podrobeného zisku, ktorá sa rovná 5 % úplných vlastných nákladov, a 55 % zo zvyšku zisku,
nad 8 % do 12 %	42,5 % z časti dani podrobeného zisku, ktorá sa rovná 8 % úplných vlastných nákladov, a 65 % zo zvyšku zisku,
nad 12 % do 15 %	50 % z časti dani podrobeného zisku, ktorá sa rovná 12 % úplných vlastných nákladov, a 75 % zo zvyšku zisku,
nad 15 % do 20 %	55 % z časti dani podrobeného zisku, ktorá sa rovná 15 % úplných vlastných nákladov, a 80 % zo zvyšku zisku,
nad 20 % do 25 %	61,2 % z časti dani podrobeného zisku, ktorá sa rovná 20 % úplných vlastných nákladov, a 85 % zo zvyšku zisku,
nad 25 %	66 % z časti dani podrobeného zisku, ktorá sa rovná 25 % úplných vlastných nákladov, a 90 % zo zvyšku zisku;

2. u spotrebných družstiev a ich organizácií, u sväzov výrobných družstiev a u Ústrednej rady družstiev 25 %

dani podrobeného zisku;

3. u ostatných družstiev, ako aj u podnikov sväzov výrobných družstiev a u podnikov Ústrednej rady družstiev:

pri dani podrobenom zisku do 50.000 Kčs	40 %,
pri dani podrobenom zisku nad 50.000 Kčs do 80.000 Kčs	50 % a
pri dani podrobenom zisku nad 80.000 Kčs	60 %

dani podrobeného zisku;

4. u podnikov dobrovoľných a iných organizácií:

z prvých 80.000 Kčs dani podrobeného zisku	10 % a
zo zvyšku dani podrobeného zisku	20 %;

5. u ostatných daňovníkov:

z prvých 80.000 Kčs základu dane	75 % a
zo zvyšku základu dane	90 %.

(²) Družstvám invalidov sa daň podľa odseku 1 č. 1 zníži o sumu, ktorá je 5 % dani podrobeného zisku.

(³) Rentabilitou sa na účely tohto zákona rozumie pomer dani podrobeného zisku k úplným vlastným nákladom."

4. Do § 11 sa vkladá ako odsek 2 nové ustanovenie tohto znenia:

„Minister financií môže upraviť sadzbu dane odchylné od § 5, ak to vyžaduje úspešné plnenie štátneho plánu rozvoja národného hospodárstva alebo iné dôležité záujmy."

Doterajší odsek 2 § 11 sa prečísluje na odsek 3.

Čl. 2

Ustanovenia tohto zákona sa použijú po prvý pre zdanenie ziskov za rok 1956.

Čl. 3

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1957; vykoná ho minister financií.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Ďuriš v. r.